

BOLFGANGOVI ANGELI Z GLASBILI

FRESKE V CERKVI SV. JANEZA KRSTNIKA NA MIRNI

dude, tromba marina, oprekelj, zvonci, kraguljčki, lutnja (mandora), pavke, portativ
harfa, rog, rebek
dvojna flavta, clavisumbalum, bucina, »s« trobenta

CAPELLA CARNIOLA

Marta Močnik Pirc sopran
Janez Jocif melodični instrumenti
Franci Krevh tolkala

Libre Vermel,
Montserrat, Katalonija, 1399:

Uvod	tintinabulum
STELLA SPLENDENS	dude
O VIRGO SPLENDENS	portativ
POLORUM	oprekelj
MARIAM MATREM	portativ
LOS SET GOYTS	dude
CUNCTI SIMUS CONCANENTES	strunska lajna

Cantigas de Santa Maria,
Alfonso X. »El Sabio«, Španija, 13.
stoletje:

POIS QUE DOS REIS	oprekelj, enoročna piščal
EN TODO TEMPO	mandora, krumhorn
SANTA MARIA VALED	strunska lajna
MIRAGRE FREMOSOS	strunska lajna
ROSA DAS ROSAS	portativ
COMO PODEN	dude
A MADRE DE DEUS	strunski tamburin

O IZVAJALCIH IN PROGRAMU

MARTA MOČNIK PIRC je solopetje študirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Irene Baar. V času študija je prejela študentsko Prešernovo nagrado. V novembru 2006 je zaključila podiplomski študij na Kraljevem konservatoriju v Haagu na Nizozemskem, kjer je svoje znanje poglobljala z Barbaro Pearson in Diane Forlano na oddelku za klasično glasbo ter z Jill Feldman in Michaelom Chanceom na oddelku za staro glasbo. Nastopala je z Orkestrom Slovenske filharmonije, s Komornim ansamblom Slovenicum, Simfoničnim orkestrom Akademije za glasbo, Komornim orkestrom Wiener Academie, Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, z Münchenskim simfoničnim orkestrom in Baročnim orkestrom Kraljevega konservatorija pod vodstvom priznanih domačih in tujih dirigentov. Poučuje solopetje in vokalno tehniko v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani.

JANEZ JOCIF je po končani gimnaziji v Škofji Loki študiral arheologijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Glasbeno se je izobraževal na teoretskem oddelku Srednje glasbene šole in na oddelku za zborovodstvo Pedagoške akademije v Ljubljani. Kot zborovodja je sodeloval z mnogimi vokalnimi zasedbami med njimi s Komornim zborom Loka, MePZ Glasbena matica Ljubljana, Slovenskimi kantorji itd. V zadnjem času se posveča preučevanju izvajalske prakse zgodnje glasbe posebej v povezavi z upodobitvami glasbenih instrumentov na slovenskih gotskih freskah. Deluje kot svetovalec za historično glasbo in ples pri Javnem skladu RS za kulturne dejavnosti.

FRANCI KREVIH je diplomiral na oddelku za tolkala na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Borisu Šurbku. Je redni član različnih zasedb, s katerimi nastopa doma in v tujini: Orkestra Slovenske filharmonije, tolkalne skupine Slovenski tolkalni projekt in ansambla za sodobno glasbo MID7. Aktiven je tudi kot pedagog in facilitator v tolkalnih krogih. Njegov osrednji fokus je namenjen komorni tolkalni glasbi in tako že vrsto let soustvarja program in delo Slovenskega tolkalnega projekta. Kot član ansambla STOP je prejemnik nagrade Prešernovega sklada.

Prvi del koncerta je posvečen kultu skrivnostne Črne Marije. **LIBRE VERMELL** ali rdeča knjiga je danes eden najbolj poznanih srednjeveških glasbenih kodeksov. Nastal je ob koncu 14. stoletja v samostanu na gori Montserrat v Kataloniji. V njem so med drugim ohranjeni zapisi desetih skladb, ki so se menihom zdele primerne za izvedbo v cerkvi. Deset zapisanih pesmi obsega repertoar od gregorjanskega koral, ljudskih enoglasnih pesmi, kanonov, do večglasja v stilu evropske ars nove. Poleg latinščine najdemo besedila v provansalsčini in prve znane zapise v katalonščini. Zanimivo je, da se na kult t.i. Črne Marije v Kataloniji in drugod po srednjeveški Evropi navezuje tudi močno plesno izročilo. To nas povrne v čas, ko so bili glasba, poezija in ples dojemani kot enotno izrazno sredstvo (njihovo ločevanje zasledimo šele v času renesanse in baroka). Obenem pa prepoznamo jasne izvorne stične točke tudi s tradicijo slovenskih t.i. Marijinih vrtcev, ki jih koreologi smatrajo za naše edino avtohtono plesno izročilo.

Glasbena zbirka, ki jo danes poznamo pod imenom **CANTIGAS DE SANTA MARIA**, je nastala v 13. stoletju v Španiji. Zapisati jo je dal kastilski kralj Alfonso X. imenovan tudi »el Sabio« – Modri. V njej je zbranih preko 400 pesmi posvečenih devici Mariji in predstavlja najobsežnejši evropski srednjeveški glasbeni kodeks. Njegova značilnost je, da brez zadržkov združuje zelo raznovrstne ali bolje rečeno skoraj vse poznane kulture tedanjega sveta. Alfonsu X. je namreč uspelo omogočiti miroljubno in ustvarjalno sobivanje treh svetovnih religij: krščanstva, islama in judovstva. Rezultate te kratkotrajne, še danes neponovljive simbioze, zasledimo tudi v glasbi, kjer se mešajo evropski in arabski vplivi, posvetna glasba z liturgično, ljudska glasba preprostih ljudi s sofisticirano glasbo provansalskih trubadurjev.

